

Миша й Пацюк (1853)

Глібов Леонід Іванович

— Добри вечір, сусіде мій!
Чи всі ви живі та здорові?..—
Гукнула Миша Пацюкові.
— Та ще,— Пацюк мовляє їй.
— А я се,— каже,— прилинула,
Щоб розказать тобі, що чула,
Щоб ти радів, як я, та знав:
Лев, кажуть би, Кота піймав...
— Якого?
— Катюгу нашого рудого,
Що нам просвітку не давав.
— Гай-гай! — Пацюк мовля.— Раденька,
Як кажуть, що дурненька!..
Що з того, що піймав?..
Як дійдеться у них до чого —
Не бачить Лева нам живого!
Бо знаєш, що за звір той Кіт!

Отак, як хто кого боїться,
То й думає, що на того весь світ
Так буде, як і він, дивиться.

1853

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/mysha_i_patsiuk